

Jaroslav Špatenka - životopis

Jaroslav Špatenka se narodil **18. srpna 1945 v Praze**. Jeho maminka pracovala jako učitelka ve zvláštní škole a tatínek byl četníkem. Po válce oba vstoupili do KSČ. Po popravě Milady Horákové však rodiče odevzdali legitimaci KSČ, a tak se dostali pod dohled státní bezpečnosti. Špatenkovi prodali svůj pražský byt a přestěhovali se do bývalé židovské vily v Čerčanech. Život zde nebyl lehký, rodina se potýkala s nedostatkem peněz, uhlí bylo na příděl, maminka však byla šikovná, své výrobky jezdila prodávat do Prahy (vždy s doprovodem příslušníka StB), a tak se snažila rodině finančně přilepšit.

Osmiletou základní školu Jaroslav navštěvoval v Čerčanech, protože nebyl přijat na gymnázium, absolvoval ještě nepovinný devátý ročník, a to v Poříčí nad Sázavou. V letech 1960 – 1963 studoval na gymnáziu (SVVŠ) v Benešově u Prahy. V posledním ročníku gymnázia si Jaroslav podal přihlášku na lékařskou fakultu. Přijímací zkoušky zvládl bravurně, komise však byla kontaktována StB. Nebyl tedy přijat „pro nadměrný počet uchazečů“. Nakonec byl, ale až po začátku akademického roku, na medicínu přijat. Musel překonávat překážky, neměl učebnice, peníze, bydlení, pracoval v nemocnici jako zřízenec... Navzdory potížím byl úspěšným studentem. Během studia absolvoval vojenskou přípravu. Srpnové události roku 1968 zasáhly právě do vojenské přípravy, kterou vykonával v Teplé u Mariánských Lázní. Jaroslav pomáhal s ošetřováním raněných, zachraňoval, i když marně, také ženu, kterou postřelil sovětský voják jen proto, že si odmítla sundat trikolóru.

Studium Jaroslav Špatenka ukončil v roce 1969, jeho kariéra byla poznamenána normalizací. V té době mu zemřeli oba rodiče, maminka následkem sledování StB trpěla paranoidní psychózou a zvolila dobrovolný odchod ze světa. Doktor Špatenka působil v nemocnici v Sušici, na Chirurgické klinice FN Pod Petřínem, roce 1977 nastoupil do nově vzniklého kardiocentra FN Motol. Když chtěl člověk něco dokázat, bylo téměř podmínkou jeho členství v KSČ. Pan Špatenka byl předsedou celozávodního výboru KSČ motolské nemocnice, byl i členem lidových milicí. Bylo to náročné období, vstával ve tři hodiny, musel skloubit povinnosti funkcionáře KSČ s povinnostmi lékaře, a ještě čelil pomluvám a intrikám některých kolegů. Na rodinu času příliš nezbývalo, manželka Eliška byla často na výchovu jejich tří dětí sama. Pro profesní rozvoj doktora Špatenky byly zásadní jeho studijní pobyty ve Velké Británii. V roce 1980 zde sbíral zkušenosti od kapacit oboru kardiochirurgie a transplantace ledvin. Blízké přátelství navázal s profesorem Magdi Yacoubem, u něhož získal zkušenosti s transplantací srdce. V roce 1981 provedl s kolegy první transplantaci ledvin a v roce 1984 transplantaci srdečních chlopní od mrtvého dárce. V programu transplantací chlopní je stále aktivní.

Ve volném čase se rád věnuje myslivosti, má rád dobré jídlo, víno a whisky. V Doubravici, kam se přestěhoval z Prahy, je váženou osobností, účastní se společenského života a venkovské akce zpestřuje svou veteránskou vojenskou sanitkou, buchankou.